

Драгомир Георгиев Георгиев

Развитието на образователната система и образованието като цяло е един от основните приоритети които стоят пред всяко демократично модерно общество Това е един от сериозните въпроси които днес стоят и пред нашето общество. Изработването на дългогодишна стратегия в областта на образованието и науката, във всички сфери, като се започне от началното образование и се стигне до висшето за мен е от изключително значение за бъдещето на България в следващите десетилетия.

В следващите редове ще набележа някои основни опорни точки които трябва да бъдат застъпени, за да се модернизира образователната система и да се подобри качеството на образование във всички степени.

Трябва да бъде организиран широк обществен дебат на който да бъдат поканени всички засегнати страни (Министерство на образованието и науката, представители на основните средните училища във всички направления, университетите от една страна, а от друга представители на бизнеса и различните организации на работодателите в страната). По време на редицата срещи от този дебат, двете страни ще могат взаимно да изложат своите виждания по въпроса за качеството на образованието, и практическото приложение на уменията и знанията придобити по време на обучението от учащите се, когато тези хора излязат на пазара на труда.

Представителите на бизнеса и работодателите ще могат да изложат своите изисквания и критерии при наемането на нови служители, които завършват своето образование и излизат на пазара на труда. Това ще спомогне още при изработването учебните програми и планове да залегнат изискванията работодателите и бизнеса.

Нужно е облекчаване на учебните програми, като се заложи получаването на повече практически умения, За целта трябва да бъде създадена Национална система за стажове по съответната специалност от ученическата до студентската скамейка.

Ограничаване на броят на университетите е гаранция за повишаването на качеството на образованието.

Създаване на Национална база с данни за всички завършили основно, средно и висше образование.

Регулиране на бройката студенти в определена специалност, съобразно нуждите на държава и бизнеса за определен период, така ще бъде намалена младежката безработица, и ще се повиши значително качеството на образованието посредством голямата конкуренция между кандидат-студентите и студентите.

Като цяло фундаменталният проблем на нашето образование е залитането в крайности. Преподава се главно теория и то от сухи

теоретици, а практиката в Европейския съюз, е доказала че живите прагматици са много по-полезни. За съжаление голяма част от преподаваната теория няма никакво практическо приложение когато даден човек завърши своето образование и започне да работи по съответната специалност или професия.

В България е налице абсурдът да се произвеждат много кадри в една сфера, без да има нужда от такива, а в същото се наблюдават тенденцията на липса на кадри за други сфери.

Най-големият проблем не само на Вузовете, но и на средните училища е делегираният бюджет, който извива ръцете на университетите и те са принудени да се борят за всеки ученик или студент. Затова през последните години ставаме свидетели на парадокса образно казано „Фунията да бъде широко отворена при приема на ученици и студенти в самото начало на тяхното образование, и да остане такава през целият период до края на тяхното обучение, като на финала продължава да бъде така широко отворена.” Според мен световната практика в тази област надлежно е доказала, че трябва да се залага не на количеството на завършили и получили дипломи, а на качеството на образованието, пък дори това да означава, че една част от обучаващите се няма да успеят да завършат своето образование. Такъв подход и виждане по въпроса разбира се ще доведе до финансови затруднения както за средните училища така и за Висшите учебни заведения, тъй като основното перо в техният годишен бюджет са именно средствата идващи от държавни субсидии и под формата на такси на бройка учащи се. Ето защо е нужно тези „дупки” в бюджетите на учебните заведения да бъдат компенсирани, чрез допълнително държавно финансиране, както и въвеждане практиката бизнеса да подпомага и спонсорира образованието и обучението на определен брой кадри от които има нужда.

Новите технологии.....

Новите технологии са бъдещето безспорно. Необходими са нови специалности в които да се произвеждат кадри, конкурентноспособни да представляват държавата и бизнеса на национално ниво. Тук се сблъскваме с липсата на подготвени преподаватели, защото такива бързо биват привлечани в чужбина. Необходима е национална стратегия за спиране изтичането на „мозъци” навън. Страната трябва да отдели необходимите средства за създаването на условия за работа и живот, на такива специалисти, достатъчни за да ги запази за себе си.

Като цяло новите технологии улесняват процеса на образование изключително много. Днес една Power Point презентация прави това, за което в миналото са били необходими камара учебни пособия.

Единиците информация могат да се размножат безброй пъти, така, че да са достъпни за всеки. Да не говорим за бързината на кореспонденция –

една дипломна работа може да се пише в София и научният и ръководител в Москва, може да я провери същата вечер.

Естествено лесният достъп до информация прави хората по инертни и мързеливи, казват си „Защо да го помня след, като мога да го проверя винаги в нета?!”. Това е сериозният проблем как да се урегулира мярката, до къде нещо е помощно и къде става жизнено необходимо. Можем да разглеждаме този проблем и като зависимост.

Човек хиляди години е живял без компютър, човек може без компютър, компютърът не може да функционира без човек. Уви доста хора залитат и всички сме чували как някой казва „Ужас! Какво ще правя без компа!!!!” Това е страшно, дори в един момент може би ще се превърне в световен проблем.